

Mindeord over ledende ergoterapeut Britta Pagh Jensen

Britta Pagh Jensen er sovet stille ind i en alder af 83 år den 05. marts 2016 efter ganske kort tids sygdom.

Britta blev uddannet på Ergoterapeutskolen i Hellerup på hold 30 i 1961. Et hold, som holdt kontakten vedlige og stadigvæk mødtes med jævne mellemrum. Har selv haft fornøjelsen af at være sammen med flere af dem hos Britta i årenes løb.

Brittas karriere spændte vidt. I begyndelsen af sit ergoterapeutiske virke arbejdede hun i Hornbæk på Fysiurgisk Hospital, på Spastikerhjemmet i Hobro og senere startede hun ergoterapiafdelingen på Odense Universitetshospital.

Udlandet trak også. I første omgang arbejdede hun i tresserne et år i Egypten, hvor hendes store interesse for den mellemøstlige kultur blev grundlagt. Senere fra 1971-1976 var hun ansat af WHO og udstationeret i Teheran i Iran. Hun startede ergoterapifaget i dette land, dels ved dronning Farah Dibas hospital, og dels fik hun en ergoterapiuddannelse op at stå. Hun bevarede kontakten til et par af de iranske ergoterapeuter, hun uddannede, og nåede at besøge landet i 2005, hvor hun bl.a. genså hospitalet og mødtes privat med sine gamle terapeuter.

Efter Teheran fik Britta et vikariat i Hornbæk i 1977, hvor jeg lærte hende at kende. Derefter blev Britta først leder af det nyoprettede plejehjem Fælledgården i København, senere ledende ergoterapeut på Ortopædisk Hospital. Da det blev fusioneret med Rigshospitalet, fulgte Britta med og blev ledende ergoterapeut på Rigshospitalet, indtil hun gik på efterløn.

Jeg nåede at kende Britta i knap 40 år. Vi havde et meget inspirerende venskab, og har rejst sammen i mange år i forskellige verdensdele og fået nogle fantastiske oplevelser sammen. Britta var en utrolig god rejsekammerat, nysgerrig, havde en stor viden, interesserede sig for mennesker og historie, og en fantastisk hukommelse. Vi kunne tit tænke tilbage på nogle af vores dejlige oplevelser, når vi hyggede os over et godt glas vin og lidt lækker mad. Vi har haft mange interessefællesskaber, såvel arbejdsmæssigt som privat og nydt godt af at kunne dele tanker og tingene med hinanden.

Britta nåede over 20 år som efterlønnør og pensionist og fulgte aktivt med i tilværelsen lige til det sidste. Den sidste gang, vi mødtes kort tid inden Britta gik bort, gav hun udtryk for, at hun gerne ville ud at rejse igen; noget vi ikke havde gjort i de seneste år, da fysikken ikke mere helt var, hvad den havde været. I stedet gik vi i biografen og nød det.

Britta var en dejlig inspirerende person at være sammen med, og jeg vil savne hende, men har heldigvis så mange gode minder at tænke tilbage på. For hendes familie og mange venner er det også et stort savn, at hun ikke er her mere.

Ære være hendes minde.

Hanne Gregersen

Tidl. ledende ergoterapeut for Klinik for Rygmarvsskader, Hornbæk, Rigshospitalet.